

udelukkende sker i den foreslaaede Fredningstid. Fiskeri efter Ørred og Torsk drives i ovennævnte Tid med det samme Redskab, nemlig med Torskenedgarn. Ørreden fanges derved, at den gaar ind i Garnets Masker, hvor den løber sig haardt fast. Naar Garnene røgtes ere de fangede Ørreder enten ihjelklemt, eller den af Maskerne fremkaldte Snøring har dannet en hudløs Ring om Fiskenes Overkrop eller om deres Midte, der buldner ud og bevirker Døden i Løbet af kort Tid; det er ved en Masse Forsøg konstateret, at garnfangede Ørreder ikke ere levedygtige, de ville uhjælpelig gaa til Grunde, længe før de kunne naa hen til deres Ynglepladser. Der vil ved den tilsigtede Fredning kun opnaas at tilføje Fiskerne et føleligt Tab, uden at bidrage til Ørredbestandens Formerelse.

Forbudets Nytte eller Betimelighed vil det blive vanskeligt at paavise, idet Ørredfiskeriet i Limfjorden og de i samme udmundende Aaer tiltager Aar for Aar, hvilket turde være det bedste Bevis for, at Ørreden, trods ihærdig Efterstræbelse, er i Stand til i tilstrækkeligt stort Antal at naa op til Ynglepladserne, til ikke alene at vedligeholde, men ogsaa formere Bestanden, og et saa vigtigt Fiskeri bør derfor ikke hemmes i saa overordentlig høj Grad, som her er Tale om; det oven for anførte viser jo desuden, at de fangede Ørreder for Størstedelen ville gaa tilgrunde, og saaledes ikke opfylde det med Fredningen tilsigtede; der vil af Forbudet kun kunne resultere Tab af Værdier til ingen Nytte.

Forbudet forudsætter en lignende Fredningstid for de ferske Vande, og denne fuldstændige Fredning fra 1. Oktober til 1. Februar, baade i Limfjorden og de ferske Vande, vil bringe Ørredfiskeriet ned til at indtage et ganske forsvindende Standpunkt. Laks fanges her slet ikke og af sølvblanke Ørred kun ganske lidt; men de Ørreder i Yngledragt, der fanges i Oktober til Februar, ere saa langt fra at være værdiløse, at Prisen aldrig er under 70 Ø. i Oktober—November og 1 Kr. pr. Pd. i December—Januar.

Nedfaldstiden af Ørred fra de ferske Vande til Fjorden er hovedsagentlig i den sidste Halvdel af Februar samt i Marts og April, men i den Tid drives saa godt som intet Ørredfiskeri.

Nedenstaaende Eksempel illustrerer, hvilke Tider Ørreden kan fanges i Skive-Karup Aa, og hvorledes den foreslaaede Fredning for Ørred i salte og ferske Vande helt vil ødelægge dette Fiskeri.

Paa en Strækning fra Aaens Udløb i Fjorden og ca. 2,000 Alen opad drives Ørredfiskeri af et Hold Fiskere paa 6 Mand. Fiskesæsonen regnes fra medio September til 1. Februar, efter hvilken Tid Fiskeriet paa denne Strækning slet ikke og i den øvrige Aa kun rent undtagelsesvis drives.

Fiskeriet har i Sæsonen 1902—03 paa foran nævnte korte Strækning været:

i September 1902.....	3 ¹ / ₂ Pd.
i Oktober —	2,402 ¹ / ₂ —
i November —	222 ¹ / ₄ —
i December —	194 ¹ / ₂ —
i Januar 1903.....	273 —

I alt... 3,095³/₄ Pd.

Derefter ingen Fangst til September 1903 og i hele denne Maaned kun 4¹/₂ Pd.

Dette Fiskeri gentager sig omtrent uforandret hvert Aar, og langt op ad Aaen fiskes der med godt Resultat af en Mængde Hold Fiskere. Hovedfangsttiden er overalt i Fjorden og Aaen de nævnte 4 Maaneder, derimod kan det være meget forskelligt med Fiskeriet i de forskellige Maaneder, det afhænger ganske af Vejrets Beskaffenhed.

Som foran nævnt er Ørredfiskeriet i Limfjorden og de i denne udmundende Aaer rigeligere nu end nogen Sinde før; der kan indtræffe Aar, hvor Ørredfiskeriet forstyrres en Del ved streng Vinter. Ørreden faar da let Is i Gællerne og trænges af Vind og Strøm ind paa Grundene, der ligger pakket med Grødis, og fryser fast deri; men den Slags Naturbegivenheder kan jo ingen Fredning raade Bod paa. Vi andrage derfor ærbødigst om, at Ørreden fremtidig som hidtil maa fanges til enhver Tid i Limfjorden.

Ad § 15. Angaaende Maal paa Rødspætter stemte paa Fiskerimødet 7 Foreninger for det nugældende Mindstemaal, 8“, medens 7 Foreninger stemte for at slutte